

ఈమధ్య కలలో వినాయకుడు కనిపించాడు. కనిపించినాడు ఊరికే పూరుకోలేదు. నాతో ఇంటికి వెళ్ళాడు. అయినకూ నాకూ జరిగిన సంభాషణ గుర్తువస్తానని భయపడినాను.

“ఏమయ్యా, కాని రోండులరానూ...”

“ఇంకాచింది స్వామీ... ఆరింభంలోనే ప్రూప్ తప్పలు... తమరు విద్యావేతలు, మహా పండితులు... తమరే ఇలా...”

“అవునయ్యా - తప్ప వరికాను. ఏం చెయ్యమంటావు? భూలోకం వచ్చినా, అందు లోనూ నీ కళ్ళకి వచ్చినా - అంతే. మీ ప్రభావం. సర్ది - మవ్వేమిటి, సినిమాలో వేషాలు వేస్తావా?”

“అవునండి. వెధవ వేషాలు తప్ప, తక్కినవి వేస్తావుంటానండి.”

“హాస్యం చేస్తావుట.”

“హాస్యం అన్నది చెయ్యకూడదండి - అది అలాగే రావాలి. కాని, సినిమాలో చెయ్యవలసి వస్తున్నది.”

“మీ జనం నవ్వుతారా?”

“వీలై నప్పుడు నవ్వుతారండి - లేకపోతే పక్కవాళ్ళు కిక్కిరిస్తారు.”

వెయ్యాలా? అయితే కళ కోసం కాదన్నమాట నువ్వు నటించడం.”

“కాదండి. పాట్లకోసమేనండి.”

“మరి వేదికమీద ఉపన్యాసాల్లో ‘కళ’ అంటావే.”

“అవి ఉపన్యాసాలు గదండి. చప్పట్లు కొట్టించుకోవడానికి అలాగే మాట్లాడాలి.”

“అన్నీ అబద్ధం అన్నమాట.”

“ఏం చేస్తామంటే, తప్పదు మరి!”

“నీకు నచ్చిన పాత్ర ఏది?”

“నేను రోజూ అన్నం తినే స్త్రీలు పాత్రండి.”

“నీ హాబీ ఏమిటి? -”

“నిద్రపోవడం అంటే.”

“నిజం చెప్ప?”

“నిజంగా అంటేనండి. అబద్ధం చెప్పమంటే మూతం - స్టిమ్యుంగ్, పెయింటింగ్, క్రికెట్, గిటారు వేర్చుకోవడం, ఇంగ్లీషు సినిమాలు చూడడం.”

“ఇంగ్లీషు సినిమాలు చూడాలి-ఎంచేత?”

“అర్థం కావండి. కాని, చూసినట్టు చెప్పేస్తానండి. లేకపోతే నామాషి.”

“నీకు రోజూ అభిమానుల దగ్గర్నుంచి

“నేను చూడలేదు గవక.”

“అదేమిటి, సినిమాలో పుంటున్నావు - చూడాలా?”

“చూసినా అర్థంకావండి.”

“నీకు సినిమా తీసే ఉద్దేశం ఏదా?”

“లేదండి.”

“ఎంచేత?”

“తీసుకొచ్చి మంచానికి నాకు డబ్బులు స్పృహతులు, బంధువులు లేరండి.”

“నీ అభిమాన దర్శకులెవరు?... పోనీ, ఇతర భాషలవారూ పేర్లు చెప్ప.”

“నీ తల్లి జిత్ రామ్, విలియంపైల్, హిలాన్స్ మొదలైనవారు.”

“ఎంచేత వీళ్ళంటే నీకు అభిమానం?”

“వాళ్ళు సినిమాలేవి చూడలేదు గవక.”

“ఓరి - అన్నీ అబద్ధంలే.”

“మీ ముందు నిజం చెబుతున్నారండి.”

“పోవయ్యా - ఒక్కటి వందర్లు శుద్ధిగా లేదు. అవసరంగా నా పై మంతా పాడు చేశావు.”

“నాలుగు ఉండ్రాళ్ళు తిని వెళ్ళండి.”

“ఇంకా నయం. గుండ్రాళ్ళు తినమన్నావు కాదు. రేపెక్కడ నీకు మాటింగ్?”

కలలో వినాయకుడు

“నా వేషం చేశావా ఎప్పుడైనా నువ్వు?”

“లేదండి - మీలా నాకు అంత పాట్లు లేరండి.”

“లేకపోతే ఏమయ్యా, తగిలిస్తారు గా. తొండాలు కూడా తగిలిస్తారు. అవునూ, మీ సినిమాల్లో తొండం ఆడలేమయ్యా?”

“అది అట్టాలో చేస్తారండి. అందుకని కదల్చు.”

“అంతా అట్టే. మా నాన్న వేషాలు వేసే వాళ్ళ మెడల్లో పాములా అట్టే. అవీ కదలవు.”

“మీ తండ్రిగారిలాగా నిజం పాములు వేసు కుంటే, వెంటనే మీ కైలాసం వచ్చేయాలి. ఇంతకీ అమకేం కావాలి అంటేదరంగానూ?”

“నిన్ను కొన్ని ప్రశ్నలు అడుగుతాను. సమాధానం చెప్ప.”

“చిత్రం.”

“నువ్వు ఎన్ని సినిమాల్లో చేశావు?”

“వేళానండి దగ్గర వగ్గర రెండొందలు.”

“ఏం సాధించావు?”

“ఏమీ లేదండి.”

“మరెందుకు వేస్తున్నావు?”

“పాట్లు కూటికండి.”

“నీకున్న చిన్న పాట్లకి ఇన్ని వేషాలు

ఉత్తరాలు వస్తూవుంటాయా?”

“రావండి. అర్బెల్లకొకటాస్తే గొప్ప.”

“సినిమాకి రాకముందు నువ్వేం చేసే వాడివి?”

“రావడానికి ప్రయత్నాలు చేసేవాడినండి.”

“మరి, నువ్వెక్కడో వుంటే, ఒక నిర్మాత వెతుక్కుంటూ వచ్చి నిన్ను బుక్ చేశాడని ఎక్కడో చదివాను.”

“అబద్ధం అంటే, అలా రాయకపోతే పరువు తక్కువేమోనని - రాకానండి.”

“నీకు నచ్చిన నటులెవరు?”

“చెప్పండి... చెబితే తక్కినవాళ్ళకి కోపా లొస్తాయి. కావాలంటే హాబీవుడ్ నటుడి పేరు చెబుతానండి.”

“చెప్ప.”

“వియన్నీ లిమకానర్.”

“ఇదేమిటయ్యా - నేనెక్కడా వినలేదు.”

“అవార్డ్ విన్నవండి. ఎక్కడవ సినిమాల్లో వెయ్యలేదు.”

“అవార్డ్ సినిమామీద నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?”

“ఏంలేదండి.”

“ఏం?”

“నిజానికి లేదండి. కాని, అవుట్ డోరండి.”

“ఎక్కడ?”

“లేరీదండి.”

“ఇప్పుడెన్ని సినిమాలున్నాయి?”

“తెలుగులో వన్నెండు, కన్నడం, తమిళంలో ఇరవై ఆరు.”

“చాలా బిజీగా వున్నానన్నమాట.”

“అవునండి - 1983 వరకూ డైరీ బాళి లేదండి. మీరు మళ్ళీ 84లో కనిపించండి.”

“ఓరి అబద్ధం కూలా.”

“అమ్మోయ్.”

“ఏం?”

“ఈ కన్నంలోంచి ఏదో పరుగెత్తండి.”

“అది నా వాచానం - ఎలుకయ్యా బాబూ...”

ఎలుకంటే నాకు భయం. ఆ భయంతో గట్టిగా ఓ కేక పెట్టి కళ్ళు తెరిచాను. కం కరిగిపోయింది.

—రావి కొండలరావు